ŞAKA

DÖVİZ KAÇIRANLAR ZABITACA YAKALANDI. Gazeteler

İhtiyar — Altın kaçakçıları ele geçmiş ha?.

Kız — Sorma anneciğim, benden evvel davranmışlar.,

№ 182

Nisan Yağmuru

Manzum Roman: 4

Necdet Rüştü Efe

Kız öyle güzeldi, ki: anlatsak, gelmez dile:
Sanki aşkı aşılar cansız eşyaya bile,
Nereye temas etse bir heyecan verirdi.
Yazın çıplak uyurken yatağı ürperirdi,
Yaramaz ayaklarla yere savrulan yorgan
Hasret çekip ağlardı sanki atıldığından.
Bu, bir tablo olurdu; görülmemiş cihanda:
Göğsü bütün açılmış, ayakları meydanda.
Kalçası gömüldükçe yumuşak şiltelere
Pamuklar toplanırdı onun değdiği yere:
Kanı baygın şaraptı: Ayyaş sivrisinekler
İçip mestolmak için gün batmasını bekler,
Tenini emerlerdi uykuya dalınca kız.
Ki böyle bir temasa hasret çeker her ağız.
Bembeyaz yastıklarda, simsiyak ipek saçlar
Öpmek arzularını içimizde kırbaçlar,
Bir buse almak için dudaklar uzanırdı.
Cibinliği görenler fakat kal'a sanırdı:
Kıskanç tül, yol verir de azılı sineklere,
İnsan yaklaştırmazdı asla bu ipeklere.
Yatak odasındaki eşyalar baştan başa,
Ortalık kararırken düşerlerdi telâşa:
Karyola kendisine çünkü kızı bağlardı.
Hele endam aynası bütün gece ağlardı.
Fakat sabah olunca açılırdı perdeler;
Altından oklariyle güneş gökleri deler,
Işıkları dolardı tan yerinden odaya:
Ayna artık bakardı. Genç kıza doya doya.
Horoz müjdeleyince var sesiyle gündüzü,
Başka eşyaların da biraz gülerdi yüzü:
Mini mini terlikler buna sevinirdi pek,
Genç kızın ayağını önce onlar önpecek.
Sonra, dizlere kadar temasını hesaplar,
Sonsuz saadetini düşünürdü çoraplar.
Sırıtmaktan görünür tarağının dişleri,
Beklerdi ipek saçta göreceği işleri.
Esvap derdi: gözlerden onu saklıyacağım,
Kızı, akşama kadar, ben kucaklıyacağım!..
Fakat endam aynası hepsinden bahtiyardı,
Sabahları gelmezdi saadetinin ardı:
Üzerine dikerek iri, cam gözlerini,
Çapkın seyrediyordu genç kızın her yerini.
Kız, bu güzelliğine kendi bile şaşarak,
Ne tatlı gerinirdi aynaya yaklaşarak.
Görünürdü, açarken kollarını bu peri,
Koltuğunun altında siyah ayva tüyleri.
Bu modeli bulsalar ressamlar şaşacaklar:
İki ışık sütunu şeffaf, sedef bacaklar;
Kırılacakmış gibi, ipincecikti beli.
Hilkat ender yaratır bu şaheser heykeli.
Gerçi dolduruyordu on beş yaşını henüz;
Fakat yirmisindeki gelin benzeri gürbüz,
Sıhhatli, boylu, boslu bir âfetti kar gibi.
Kalbi isimiyordu sevgili arar gibi.

★

Böyle serpildiğini görünce küçük kızın,
Baskı altına soktu büyük hanım ansızın,
Ona menedilmişti ilk iş olarak sokak:
— Kızım!.. Hattâ dadınla, gezmeğe gitmek yasak!
Sonra çıkarmadılar bahçeye bile onu:
Bahçeyi görüyordu bitişiğin balkonu;
İşte komşunun oğlu her gün oraya çıkar,
Nevin geldi mi diye, havuz başına bakar,
Kızla ahbaplık eder, konuşurdu daima.
Gerçi tehlikesizdi bu arkadaşlık.. amma
Şeytan ikisini de belki bir gün kandırır,
Mâsum gönüllerinde bir sevgi uyandırır..
En iyisi, çıkmasın; odasında otursun,
Büyük anneciğinin dizi dibinde dursun.
Aylardır çevrilmişti gözler kızın üstüne,
Kuzuyu eziyordu taassup günden güne:
Kaybetmiş neş'esini; olmuş pısırık, korkak;
Unutmuş nedir sokak; zindan kesilmiş konak.
Erkek değil, girmezdi içeri horoz bile.

İMAM ÂŞIK OLDU!

Fakat bütün kontrol, bütün takip nafile,
Gönlünü kaptırmıştı güzel kıza bir erkek.
Konakta kuş uçmuyor.. aceb kim olsa gerek?..
Bu; hiç tahmin edilmez, akla gelmez adamdı:
Nevine okumayı ilk öğreten imamdı.
Büyük Hanım hocaya itimat, hürmet eder,
«Konağa girip çıksın.. dini bütün fani..» der,
Onu davet ederdi; düşmezdi hiç telâşa
Güzel kızla kaldıkça «Hocafendi» başbaşa.
Vazife: cahil kıza din dersleri vermekti.
Maksat: buseler alıp, muradına ermekti.
Hocanın felsefesi gülünçtü, iğrençti pek:
İnsan fidan büyütür, yıllarca verir emek,
Meyvesini tatmaz mı?.. Bu, ne ahmakça iştir?!
Bu kız da, fidan gibi, önce bana gelmiştir:
İlim, tahsil yolunda ilk ben elini tuttum,
Yıllarca ben uğraştım, yıllarca ben okuttum!..

★

İşte cesaret buldu herif bu felsefeyle,
Kendi kendine dedi: «Durma; teşebbüs eyle!..»
Bir gündü.. rezaletle imam evden kovuldu,
Çünkü kıza saldırdı; şöyle bir vak'a oldu:

— Daha var —

Sene: 4, Cilt: 7, No. 182 FİATI 10 KURUŞ Perşembe — 27 Nisan 1944

SAHİBİ:
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi: İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI

Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.

Yabancı memleketlere Seneliği
800, Altı aylığı 400 kuruştur.

✳ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBÎ MİZAH GAZETESİ ✳

BİR GÜMÜŞ LİRA 115 KURUŞ KIYMETİNDE İMİŞ!...

Gazetelerden

— Nerelerdesin be Salamon bu gunlerde büyük vurgunlar yapamıyorsun galiba?.
— Kim demiş be!. Vaktilan topladığım yümüşleri eritiyorum..

HAFTANIN ŞAKASI

NAFİA SERGİSİ

— Ankarada açılan Nafia sergisi buraya geliyormuş !. Burada da halka gösetrilecekmiş...

— Aman ne iyi, ne faydalı, istifadeli!.

— Nereden anladın yahu?.

— Nereden anlıyacağım, nafia kelimesi menfaat kelimesile ayni kökten, menfaat de fayda demek!.

●

TARİFE

— Belediye İktisat Müdürlüğü lokanta ve içkili gazinolar için yeni bir tarife hazırlıyor...

— Ne tarif edecek?..

— Herhalde yemek porsiyonlarını tayin içindir..

— Zahmet edecekler birader, herkes lokantaya cebinde terazi ile gidecek değil ya... Lokantacılar yine bildiklerini okurlar. Gülü tarife ne hacet, ne çiçektir, biliriz!..

●

RAKI

— Rivayetlere göre rakı fiyatları ucuzlıyacakmış!..

— Sebep?.

— Kaçak rakı yapanlar çoğalmış!.

— Allah Allah... Kaçak rakıları toplayıp satmak daha kârlı değil mi?..

●

BELEDİYECİLİK

Sayın Osman Ergin hafta içinde Kadıköy Halkevinde belediyecilik hakkında çok istifadeli bir konferans verdi. Bu değerli belediyecimizin ileri sürdüğü orijinal iddiaya göre belediyenin şehri düzenliyemediği için buhranlı devirlerde halk kendini düzenlemelidir: Sokakta raslıyacağınız süprüntü birikintilerini belediye kaldıramamışsa üzerlerine basmadan atlamak, geceleri semtinizde fener yanmıyorsa mutlaka cep feneri kullanmak, eğer su birikintileri varsa su geçmez kumaştan elbiseler yaptırmak şarttır. Bu suretle hem belediyenin yükü hafifletilmiş, hem muhtelif eşyaya satış mahreci bulunarak ticaret geliştirilmiş olur. Osman Ergin'in orijinal fikirleri şiddetle alkışlanmıştır.

KONFERANS

Doçent Doktor Fazıl NOYAN «Radyonun bugünkü tekâmülü» mevzuunda bir konferans vermiştir. Sayın doktor bu konferansında radyonun nasıl iblisane bir icat olduğunu, insanları rahatsız etmek hususunda gösterdiği terakkileri büyük bir açıklıkla aydınlatmış, konferans radyozedelerin şiddetli alkışları arasında boğulmuştur.

●

ASFALT?..

— Yerebatan caddesinin asfaltı...

— Yanlış...

— Neresi yanlış?..

— Asfaltı değil, sakızı diyeceksin. İnanmazsan bir kere geç, bak, nasıl tabanına yapışacak!..

●

İĞNE ve DEVE

— Bir otomobil tramvayla elektrik direği arasına sıkışmış kalmış..

— Tabiî, her zaman deve iğne deliğinden geçmez!.

Şakacı

Balıkçı — Buyurun bey baba, 320 ye oynar oynar mercanlar.. hem de kıpkırmızı!..
Müşteri — Evet, zavallıların bile pahalılıktan yüzleri kızarıyor desene...

— Ne o ağam, bu paralarla İstanbulda irad mı alacağım!
— Yoh canım, hazır gitmişken bizim çocuklara birer pabuç ile birer çift çorap alıver.

Eski Kılık Yeni Moda

Haftanın Dedikodusu

[Eski Türk kıyafetinin yeni modaya uygun bir şekilde tadil ettirilmek ve böylece şimdi de giymesini temin etmek üzere Maarif Vekilliğince tetkikler yaptırıldığı malûmdur. Bu haber üzerine henüz kurulmamış bir Akşam Kız Sanat Okulu direktöriyle muharririmizin görüşmesini aşağıya yazıyoruz:]

— Kimi istiyorsunuz efendim?..

Bay Firuzanla görüşeceğim..

— Nasıl Bay Firuzan?.

— San'at okulu direktörü...

— Yanlışınız var. Bay Firuzan değil, bayandır.

— Ah.. Pardon!.

— Buyurun efendim...

Kibar hanım önüme düştü. Bir odaya girdik. Bir masanın başına geçti. Sonra:

— Sizi dinliyorum, dedi, Bayan Firuzan benim!..

— Ya... Teşerrüf ettim. Bendeniz Görünmiyen Adam. Şu mesele hakkında sizi rahatsız ettim...

— Lüks eşyanın menolunması meselesi mi?.

— Hayır efendim.

— Çoraplara el konması hâdisesi mi?.

— Değil efendim...

— Bu ikisinden başka üzerinde durulacak mühim bir hâdise hatırlıyamıyorum...

— Şey efendim.. Vekilliğe ait bir haber var. Eski Türk kıyafetleri tetkik edilerek bugün giyilecek hale getirtilecekmiş..

— Ha... Evet.. O yeni bir dâva değil de onun için hatırlıyamadım.

— Yeni değil mi?.

— Belki elbise sahasında yeni, fakat başka sahalarda hiç değil. Meselâ edebiyatta... Onun bunun eserine ufak bir makyaj, bir başka kostüm giydirince yeni diye ortaya sürmek bizde eski âdettir.

— Ya elbise hususunda ne düşünüyorsunuz?.

— Soracaklarınıza bağlı...

— Meselâ, hangi kıyafetler bugün giyilebilir dersiniz?.

— Kadın kıyafetlerinden mi, erkek kıyafetlerinden mi?

— Her ikisinden de...

— Meselâ derviş kıyafetlerinden Yunus Emre'nin elbiselerini Burhan Toprak, yahut herhangi bir imamın cübbesile sarığını Necip Fazıl giyebilir... Tuzsuz Deli Bekirin elbiselerini Nizamettin Nazife giydirmek, Ali kıran baş kesenin elbiselerini de umumiyetle kasap, celep, kömürcü, manifaturacı ilâh... esnaf arasında modalaştırmak pek mümkündür ve yerinde olur...

— Ya kadınlar için ne düşünüyorsunuz?.

— Onlar için semtler daha münasip. Meselâ Boğaziçililer yaşmak ve ferace giymeli; Beyoğlunda yaşıyan bir kısım kadınlara çengi kıyafeti pekâlâ gider..

— Peki ama, bu usul bizim kıyafet inkılâbımıza zıt değil midir?

— Ne münasebet efendim. Bunlar aynen alınmıyacaklar ki... Yeni üslûba uydurulacaklar. Nasıl eski kafalar yeni olduysa eski kıyafetler de yeni nizama girecek. Hem zaten birçokları girdi bile..

— Affedersiniz anlıyamadım!

— Birçok kıyafetler yeni kalıba girdi bile diyorum!.

— ?..

— Etrafınıza bakmıyor musunuz?. Melon şapkalar takkeye, fötr şapkalar Aziziye fesine döndü, kulaklara kadar geçiyor... Mesele onların biçiminde veya maddesinde değil, giyiliş tarzında...

— Hakkımız var Bay Firuzan, pardon bayan diyecektim. Verdiğiniz malûmata çok teşekkür ederim Gudbay!...

— Güle güle. İşte siz de benim iddiama bir delil teşkil ediyorsunuz..

— Ben mi?. Nasıl?..

— Baksanıza, bir taraftan teşekkür ederken diğer taraftan ingilizce söylüyorsunuz.. Bu da kılık değiştirmiş bir Allaha ısmarladık değil mi?.

Görünmiyen Adam

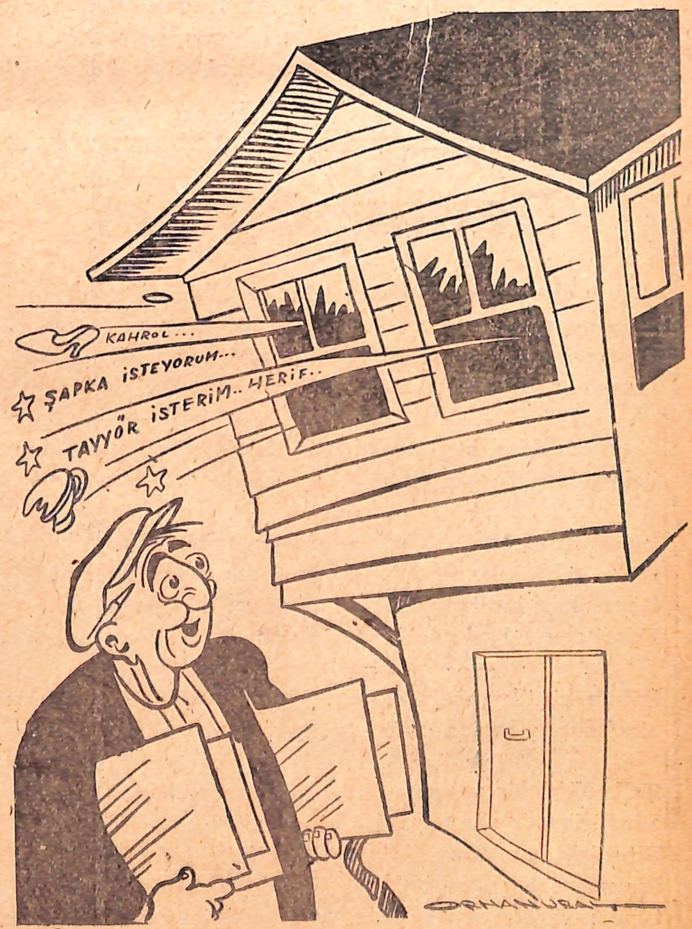

YAZA GİRERKEN..

Camcı — Tam mevsimi.. iyi ki bir pencere camı fabrikası açıldı, yoksa bütün evler camsız kalacaktı..

— Nişanlımın karşısında bütün kadınların ağızları açık kalır...
— Nişanlın sinema artisti mi?..
— Hayır, dişçi!..

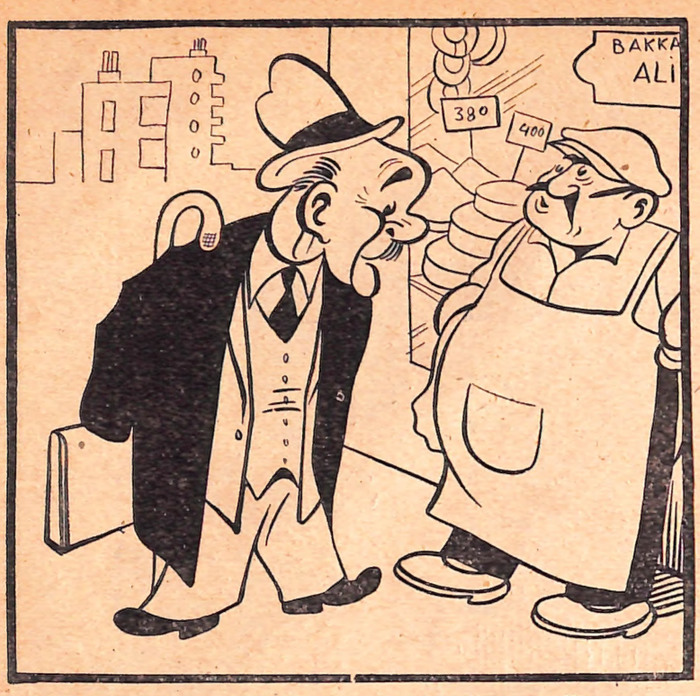

Bakkal — Size yarım kilo beyaz peynir, iki yüz elli gram tereyağı vereyim ama, daha kâr haddini tayin etmedik.

Müşteri — Aman bayım, lüzum yok, bunları almak bizim haddimiz mi?

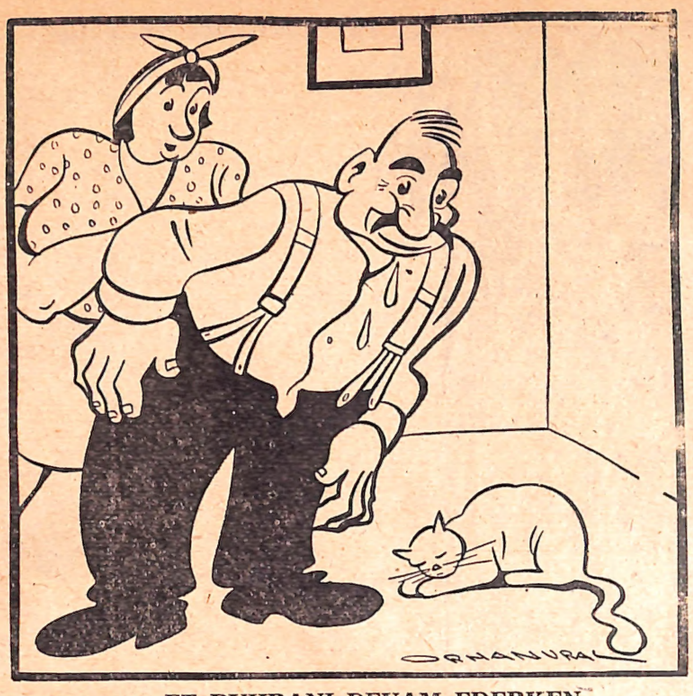

ET BUHRANI DEVAM EDERKEN...

Kadın — Ne o yahu, bizim tekir kediye öyle tatlı tatlı ne bakıyorsun?

Erkek — Vallahi bu gidişle ne zaman tencereye girecek diye bakıyorum karıcığım.

YALANLAR

Yazan: Cemil Cahit CEM

«San'atkârlara karşı eskidenberi büyük bir hayranlık duyarım. Sizi, güzel ve nükteli karikatürlerinizden tanıyorum. Kimbilir hayatınızı ne zengin bir neş'e süslüyor ve kimbilir ne kadar ince bir zekânız var.. Sizi o kadar merak ediyorum, o kadar görmek istiyorum, ki... Bu satırları okurken belki benimle alay edeceksiniz. Fakta, ne olursa olsun! Her şeyi göze aldım. Sizinle tanışmak istiyorum. Eğer bu davete kıymet verirseniz, beni bu pazartesi, saat dört buçukta Köprünün Kadıköy iskelesinde bekleyiniz.. Balık etinde, sarışın, yeşil şapkalı genç kızı tanımakta güçlük çekmiyeceksiniz!.. İsmim Bedia.»

Muvaffak İhsan, yüzüme baktı:

— Ne dersin?..

— Allah derim!. Ne denir, baksana.. Balık etinde, sarışın!..

— Halbuki bana göre değil!.

— Vah vah!.

Muvaffak:

— İstersen benim yerime sen git! dedi.

— Nasıl ben gideyim? Mektup sana kardeşim.. Baksana, senin karikatürlere hayran olmuş..

— Ne olacak canım ?. Muvaffak benim dersin..

Sustum. Olmaz şey de değildi hani!.. Öyle ya.. Suratımda damgam yok ya.. Benim kim olduğumu nereden bilecek? Muvaffak benim derim, olur biter.

***

Doğrusu güzel bir genç kızdı.

— Gün aydın Bedia Hanım!

Diye yaklaştığım vakit, gülümsedi. Bir sıra bembeyaz, muntazam diş.

— Gün aydın Muvaffak Bey!.

Hava güzeldi. Kol kola girdik.. Ne yapacağımızı düşünürken o akıl etti:

— Ada vapuruna binelim.. Şöyle Büyükadaya kadar bir gidelim, gelelim.. Ne dersiniz?

— Mükemmel!.

Hava sıcaktı. Güvertede bağrımızı serin rüzgâra verdik, oturduk. Çok yolcu da yoktu. Tatlı tatlı konuşuyorduk. Tatlı tatlı diyorum ya pek o kadar da tatlı değildi hani.. Mütemadiyen resimden, karikatürden bahsediyor.. Bir ay önce çıkmış bir resmin lejandını tekrarlıyor, altı ay evvelki bir karikatürdeki kadın tipini kendine benzetmiş... Falso yapmamak için, daima tetikdeyim.. Aksi gibi Muvaffak'ın resimlerini de öyle pek hatırlamıyorum.. Artık ters bir halt kıvırmamak için buram buram terlediğim bile oluyor..

Canım, başkası hesabına kompliman kabullenmek de ne kötü şeymiş.. İçimde bir kurt!. Şimdi bir ahbap çıkar da sellemehüsselâm:

— Vay Cemil.. Nereye böyle?.

Filân derse.. diye de ödüm patlıyor hani..

İlk gün çok güzel geçti.

***

Artık Bedia ile sık sık buluşuyor, gezip tozuyorduk. Doğrusu, abayı yaktığımı saklıyacak değilim.. Tam benim istediğim gibi bir kızdı. Serbest, fakat ölçülü ve kibar bir serbestlik.. Neş'eli, zeki ve konuşkan...

Arada bir Muvaffak, sarışın kızın verdiği randevuya gidip gitmediğimi soruyordu.. Savuşturuyordum. Neme lâzım !. Birdenbire heveslenir de sonra...

Lâkin Bedia ile her buluşumuzda içimde bir burkuntu da peyda olmuyor değildi.. Beni gittikçe sarıyordu. Bu gidişle açılıp düpedüz ilânı aşk edeceğim günün yaklaştığını seziyordum. Bu işin sonu, nihayet evlenmeğe kadar varacaktı. O zaman ne olacaktı ? Nasıl olsa foyam meydana çıkacak değil miydi?

Hele iş bu raddeye gelmeden önce biri çıkıp da kim olduğumu meydana vuracak diye, her dakika yüreğim ağzıma geliyordu.

Yalan söylemek ve söylemekte devam etmek, ne zor şeymiş!

Düşündükçe kafama yerleşiyordu. Bu, böyle olmıyacaktı. Nasıl yapmalı da bir punduna getirmeli ve kim olduğumu söylemeliydim ?. Kaç defa niyet ettimse, her seferinde caymıya mecbur kaldım. Tam itiraf, dilimin ucuna kadar geliyordu. O sırada aksi

— Nişanlımın karşısında bütün kadınların ağızları açık kalır...
— Nişanlın sinema artisti mi?..
— Hayır, dişçi!..

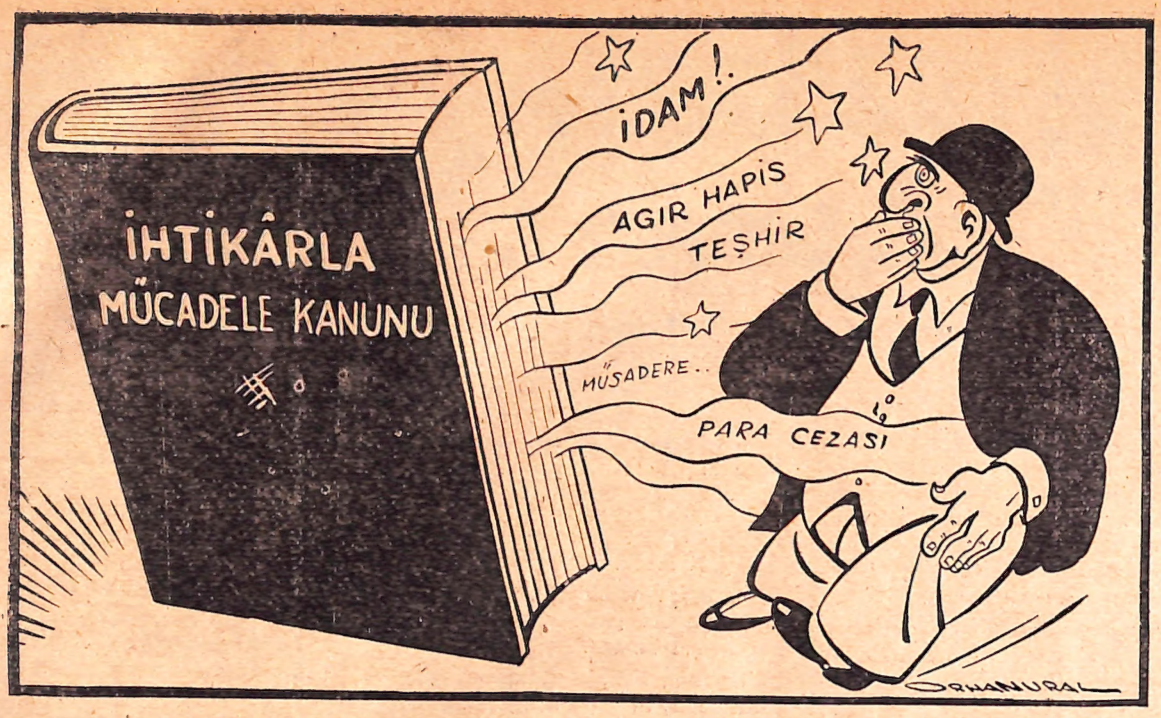

İHTİKÂRLA MÜCADELE KANUNU TATBİKA GİRİNCE

Muhtekir — Eyvah, bundan sonra kitaba uyduramıyacağım!..

gibi susmuş bulunuyorduk. Ve o, bidenbire:

— Bak Muvaffak!. Ne güzel, değil mi?

Diye ya, bir bulut veya bir çiçek gösteriyordu.

Muvaffak, Muvaffak, Muvaffak!.. Hayy Allah kahretsin!. Nereden de girdim bu işe? O, bana böyle söyler söylemez, kelimeler dilimin ucunda mıhlanıp kalıyor, gırtlağımdan ses çıkmaz oluveriyordu.

Bir gün artık, kararımı verdim. Ne olursa olsun, hakikati söyliyecektim. Sarayburnu gazinosunda oturuyorduk. Mevzuu, dönmüş dolaştırmış kendi hikâyelerime getirmiştim. O:

— A!. dedi. Cemil Cahidin hikâyelerine bayılırım!..

Tam fırsattı. Birdenbire gözlerinin içine baktım:

— Bedia!. dedim. Sana bir şey.. Çok kötü bir şey itiraf edeceğim.. Acaba bana kızacak mısın?..

Birden ciddileşti. Yüzünü bir kırmızılık bürüdü. Dudakları titrer gibi oldu. Devam ettim:

— Sen beni, aylardır Muvaffak sanıyorsun ya!. Ben Muvaffak değilim halbuki... Cemil Cahid'im ben...

Acaba ne söyliyecekti? Sövüp sayacak, bağıracak, tepinecek, kendisini bu kadar zamandır aldattığım için beni alçaklıkla, hayasızlıkla mı itham edecekti?

Hayır!. Hiçbirini yapmadı. Birdenbire gözlerinden yaşlar boşandı, başını omuzuma dayadı ve:

— Ah!. dedi. Affedersin Muvaffak... Şey Cemil!.. Ben de Bedia değilim.. Bedia mektubu yazdıktan sonra pişman olmuştu.. Onun yerine randevuya ben geldimdi.. Benim adım da Nemika'dır..

Mesele kalmamıştı.

Cemil Cahit CEM

SARHOŞLUK

Biri anlatıyor, öbürü dalgın dalgın dinliyordu:

— Şarap iskelesinde, «Ekmeği Bol» motörü muslukları açık kaldığından batmış...

Dalgın, sordu:

— Sarhoşlukla mı?

BİR AŞKIN ROMANI

Şimdiye kadar okuduğunuz aşk ve ihtiras romanlarının en kuvvetlisi ve en sürükleyicisidir.

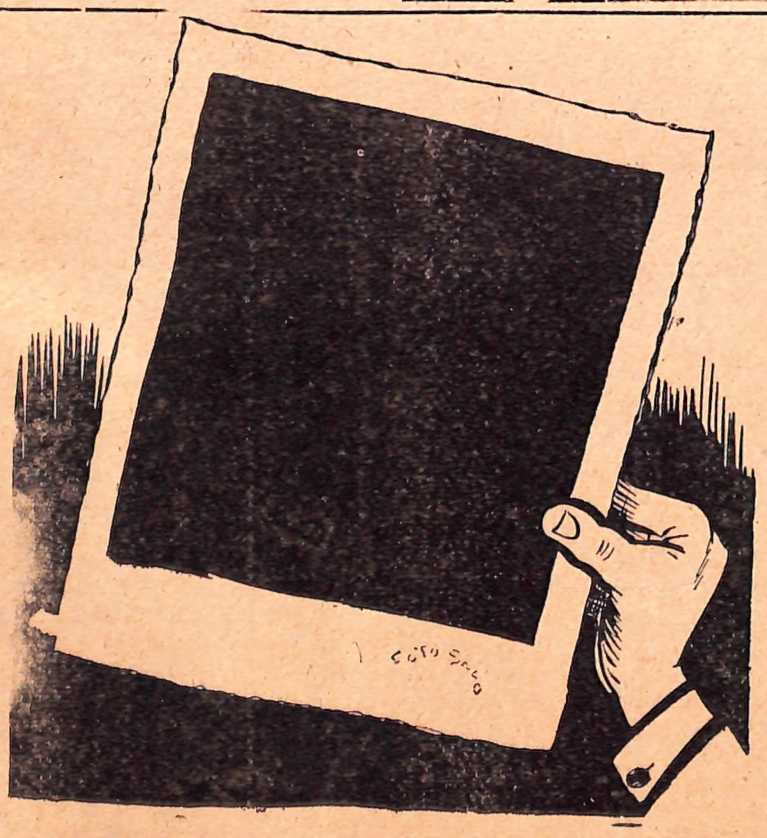

Foto muhabirimiz piyasanın meşhur tüccarlarından birinin resmini çekmişti..

Söz aramızda

M. E. ; ANKARA:

Hisarda K.V. adında bir kıza âşıkım. Bir senedenberi sevdiğim halde konuşamadım. Islık çaldığım vakit pencereye çıkıyor. Beni görünce hafifce gülümsüyor, gözden kaybedinceye kadar arkamdan bakıyor. Beni sevip sevmediğini nasıl anlayayım. Konuşmak için ne yapayım?

SIRDAŞ: Adresinizi yazdığınız mizahî şeklile yukarıya aldım, sayın bay Ankarada M.E. !.. Sevdiğiniz kız Hisarda mı oturuyor?. O takdirde sevdiğinize kalebendi olduğunuzu bildiren acıklı bir name yazın, sonra kendinizi Hisardan aşağı atın. Kadın kısmının yüreği yufkadır. Mutlaka arkanızdan size hitaben birkaç acıklı kelime söyler. Amma onları duyup duyamayacağınızı tabiî bilemem. Selâmlar.

●

M.S. ; RUMELİ KAVAGI:

Son zamanlarda memur maaşlarına zam yapılacağı hakkında havadisler duyduk. Olacak mı, olmıyacak mı? Olacaksa ne zaman zam yapılacak dersiniz?

SIRDAŞ: Vallahi efendim, malûm ya, zam yapılınca sade maaşlara değil, onlarla beraber eşya ve erzak fiyatlarına dan yapılıyor. Binaenaleyh hükümet bu hususta ne derece tereddüt etse haklıdır. Amma siz ille cevap isterim diye dayatırsanız semtinize bakarak balık kavağa çıktığı zaman, diyebilirim. Saygılar.

●

NECİP İLERİ,ANKARA :

18 yaşında bir talebeyim. Benim de herkes gibi bir derdim var. Üstat Necdet Rüştüyü herhalde tanırsınız, bendeniz bu şerefe nail olamadım. Yazıları ve şiirleri pek hoşuma gidiyor. Onu daha iyi anlamak için kitaplarını arıyorum. Yazılı eseri varsa adı nedir, yoksa neden kendisini sevenleri bu zevkten mahrum ediyor?

SIRDAŞ: Necdet Rüştü Efe'nın ömrü günü seyahatle geçer. Siz o satırları yazarken kendisi de belki Ankarada idi. Bu itibarla tanışmamış olmanız cidden şayanı eseftir. Adresinizi mufassal olarak bildirirseniz kitaplarının bir listesini gönderirim.

●

H.B., GAZİANTEP:

Dört senedir evliyim. Fakat karım beni çileden çıkartıyor. Evlendiğimizin altıncı ayında nefret ederet uzun bir seyahate çıktım. Üçüncü ay bir çocuğumuz oldu. Seyahatten dönünce karımı ahlâkan hiç değişmemiş buldum. Eskisi gibi eli uzunluk ve daha görülmemiş feci şekillerde hareketine devam ediyor. Ne yapayım?

SIRDAŞ: Zorla güzellik olmaz a bayım, alışmış kudurmuştan beterdir derler. Ya siz ona uyarsınız, ya o size. O size uymadığına göre sizin ona uymanızdan başka çare göremiyorum.

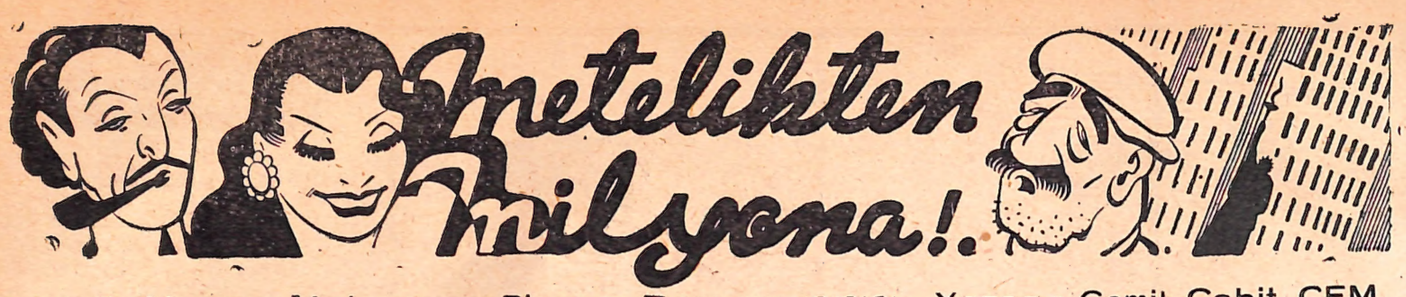

Seyahat, Macera, Aşk ve Sinema Romanı — Yazan: Cemil Cahit CEM

— 23 —

— Basbayağı. Her gün mumyasile konuşurdum. Bana, hayatta takip etmem lâzım gelecek yollara dair nasihatler verirdi.

Bu dolmayı, Amerikalı bile pek kolay hazmedememiş olacak ki zorla yutkunarak Hafızın yüzüne baktı. Hasbi, ceplerini araştırdı, Eskisehir lüle taşından yapılmış, garip şekilli ve sapsarı ağızlığını çıkardı. Amerikalı, bu acayip kılıklı nesneye gözlerini dikti:

— Bu ne?.

— Ramses'in düdüğü..

Ve Hasbi, muhayyilesinin bütün kuuvetile savurmıya devam etti.

***

O akşam, bir gecelik dinlenme için kalacakları New - York otelinde Mister Şenk ve Mis Pavıl ile birlikte bir masa etrafında toplandılar. Şenk, önünde duran ve birinci sahifelerinin yarısından ziyadesini dört arkadaşa tahsis eden gazeteleri, tatlı tatlı okşıyarak:

— İyi oldu dedi. Hepiniz, gazetecilere, tam Amerikan haleti ruhiyesine göre cevaplar verdiniz.. Bu, böyle devam ederse sizinle çok mükemmel işler yapacağımız anlaşılıyor. Viyanalı dostum Goldştayn'dan bir şark filmi için dört artist istemiştim. Radyo foto ile gönderdiği resimlerinizi pek beğendim. Bu film, böyle bir ekiple, mükemmel bir şaheser olacak.. Şimdi size yapacağım angajman tekliflerine geliyorum. Ben, hem artist ajanıyım, hem de Holivudun en büyük film şirketlerinden Vitagraf'ın meclisi idare reisiyim.. Hepinizi haftada beşer bin dolarla bir yıl için angaje edeceğim..

Hafızın genzinde sigara dumanı kalmıştı. Öksürdü. Şenk bunu, haftada beş bine itiraz sanarak:

— Altı bin olsun!. dedi.

— Mis Meli Lamur, Mister Hasbi Rames, Mister Saffet, Mister Çiçekyan...

Bizimkilere de dönerek:

— Metro Goldvin, Mayerden Mister Mayer!. dedi.

Lui B. Mayerin adını, hemen hepsi, okudukları sinema mecmualarından biliyorlardı. Holivudun bu en kudretli, astığı astık, kestiği kestik adamının böyle, göbekli ve basit görünüşlü biri olmasına bir hayli şaştılar. Yalnız Onnik, bu mühim adamla ahbaplığı ileriletmenin pratik faydalarını düşünerek, yanaştı. Mister Mayere yarı fransızca, yarı almanca ve ingilizce bir şeyler anlatmaya koyuldu. Doğrusu, bu dili kimsenin anlıyamıyacağı umulurdu ama, mister Mayer, pek çabuk kavradı ve hemencecik Onniğe sordu:

— Siz Polonyada bulundunuz mu?

Onnik:

— Hayır! dedi. Neden sordunuz?

— Ben aslen Polonyalı museviyim de... Baktım, tıpkı bizler gibi konuşuyorsunuz.... Bizim dilimizde almanca, polonyaca ve fazla olarak ibranî lisanı karışıktı... Buraya geldik, ingilizce öğrendik, eski dil tuhaf kaçıyor diye bıraktık..

Onnik bu itirafa bir cevap yetiştirecekti. Lâkin vakit kalmadı. Şenk birdenbire Çiçekyanı kolundan çekmiş:

— İşte mister Mamulyan! dedi.

Mamulyan dedikleri adam, orta boylu, esmer, gözlüklü ve tıknazca, bir sinemacıdan ziyade peynircıye benziyordu. Melâl, Saffet ve Hasbi, Mamulyanın adını duyar duymaz sapsarı kesildiler. Onniğin vaktiyle savurduğu araba dolusu yalanlar şimdi meydana çıkacak, hepsi rezil olacaklardı.. fakat Çiçekyan hiç oralı olmadı. Mister Şenkin gösterdiği zata doğru hızla ileriledi, birdenbire boynuna sarıldı. Şapur şupur yanaklarından öperken ermenice:

— Zo ahbar...

diye başladığı uzun nutku, beş dakikada zor bitti. İşin garip tarafı, Mamulyan da bu nutka uzun bir cevap vermiş, hemencecik Onniğin koluna girmiş, Çiçekyanı bir otomobile doğru götürmüştü.

Az sonra, hepsi otomobillerine bindiler ve otele doğru yola koyuldular.

∴

Merasim, tanışma, konuşma faslı bitip de dört ahbap, mister Şenk, mister Kraft ve mis Pavılla baş başa kalınca Şenk:

— Artık ben de eve gideyim!.. dedi. İşte size bir kart.. yarın bizim stüdyoya gelin. Bu kart olmazsa, sizi içeri koymazlar..

Sonra hepsiyle tokalaştı ve ayrıldı. O gidince, Hafız mister Kraftın yüzüne pis pis baktı:

— Bu insan azmanı burada ne bekliyor?. dedi. Şunu da savalım.

Sonra bu kakavan sakallı karı da midemi bulandırıyor... Beş gün sonra haftalığı alınca, ilk işim kendime güzel, şöyle genç bir kâtibe tutmak olacak..

Onnik ,mister Krafta yanaşmış:

— Haydi bakalım!. diyordu. Hiç yalnız kalamıyacak mıyız?

Melâl de mis Pavıla yöneldi:

— Siz de evinize gidin bari.

Amerikalı mis, ertesi sabah erkenden gelmeği kararlaşırarak gitti. Lâkin mister Kraft, bir türlü meram anlamıyor, gitmiyordu. Onnik içerilemeğe başlamıştı:

— Hafız.. Ben buna meram anlatamıyorum.. Sen gel!.

Hafız, herife doğru gözlerini açarak yürüyünce Amerikalı dev, sıfırı tüketir gibi oldu. Ağlamakla yalvarmak arasında bir şeyler söyleniyordu. Bu sözleri ilk anlıyan da yine Saffetti:

— Bizi bir dakika yalnız bırakmamak için emir almış... dedi.

Hasbi sordu:

— Eyyy. ne olacak?. Gölge gibi peşimizde mi gezecek? Odası yok mu bunun burada?

Saffetin, Kraftla konuşması, güç oldu amma, az sonra anlaştılar. Mister Şenk, gangsterlerden korktuğu için Krafta, dört artistin yanlarından bir dakika bile ayrılmamasını söylemişti. Fakat kendisine aynı otelde bir oda tutulduğu için, odasına çekilip yatması kabildi. O halde ne duruyordu burada?. Hemen defolup zıbarsındı.

Hafız böyle söyeledi. Sonra da arkadaşlarına dönerek ilâve etti:

— Vallahi çocuklar, o kadar yorgunum, ki hemen odama çekilip kendimi yatağa atacağım..

Ötekiler de aynı fikirdeydiler.

Az sonra herkes odasına çekilmiş, acele ile soyunup kendini yatağa atmıştı.

Hasbi, nekadar uyudu? Burasını pek iyi bilemiyordu. Yalnız, yorgunluğunu epeyce almış olduğunun farkındaydı. Bir ara, yüzünde sıcak bir el hisseder gibi oldu. Acaba rüya mı görüyordu? Homurdanarak sağdan sola döndü. Yüzündeki sıcak el çekilmiyordu. Bu sefer de soldan sağa bir dönüş yaptı... Hayır, el bir türlü çekilmiyor, yanaklarını ve saçlarını okşuyordu. Allah, Allah!. Nenin nesiydi bu?. Çaresiz, gözlerini açtı. Önce bir şey göremedi. Fakat pencereden içeriye, renkli reklâm ışıkları vuruyordu. Dışarıda, karşıki binaların cephelerinde ve damlarında yanıp sönen binbir reklâm ışığı, odayı gündüz gibi aydınlatıyordu. Hasbi, bu ışıkta birdenbire yüzünü okşayanı gördü,..

Aman Allah!. bu neydi bu?. Melek miydi, in miydi, cin miydi?.. Bembeyaz dekolta ve dar bir esvap içinde vücudunun bütün mevzun ve yumuşak hatları belirmişti. İnce ve güzel yüzünü altın sarısı saçlar çerçevelemişti. Hafızın yüzüne gülüyor, elleriyle, saçlarını okşuyordu. Hafız, bir an rüya mı gördüğünü kendikendine sorarak bu harikulâde güzel genç kıza bakakaldı. Sonra yerinde doğruldu. Karyolaya oturdu.

O da aynı karyolaya, Hafızın karşısına oturuvermişti. Hasbi gülerek bakıyor, hafif bir sesle bir şeyler mırıldanıyordu. Hafız dinledi. Hayır, bu söylenilenler ingilizce değildi. Fransızca da değildi. Aman Yarabbi! bu kadın türkçe konuşuyordu. Vallahi, billâhi, türkçe konuşuyordu. Vâkıa şivesi biraz garipdi, yabancıya, galiba ruma çalıyordu amma, bal gibi türkçe konuşuyordu. Burada, holivudda, türkçe konuşan böyle güzel bir kadın?!. Buna imkân yoktu işte! Hafız! rüya görduğünden katiyetle emin, tekrar yatağa uzanacaktı. Lâkin güzel kız, Hasbiyi kolundan tuttu:

— Yatmayın! dedi. Rüya değil, hakikat!..

Hafız ürkerek kekeledi:

— Siz kimsiniz? Buraya nasıl girdiniz?

— Ben kimim?. Onu sonra öğrenirsiniz..

Buraya nasıl girdiğime gelince, gayet basit.. kapıdan girdim.

Hafız:

— Niçin girdin a kızım? dedi.

— Niçin mi girdim! Sizi görmek için.. daha siz yolda iken bütün gazeteler sizin hakkınızda yazılarla doluydu. Amerikalılar, gazetelerin yazdıklarına ve reklâma çok ehemmiyet verirler.. kendinizi o kadar güzel reklâm ettiniz ki... bütün Amerika daha şimdiden size âşık...

— Kime?. Bana mı?

— Helbette, bilhassa size.. o milyonlarca elmasları sahibine iade eden sizin gibi bir kahraman, dünyada görülmüş müdür? Sizin yerinizde kim olsaydı o elmasları birine satardı..

Hafız, artık rüya görmediğine iyice inanmıştı:

— Ya?!. dedi. Demek şimdi siz buraya beni görmeğe geldiniz öyle mi? İyi ettiniz öyleyse.. ben de sizi görmekten pek hoşlandım.. iyi ama siz kimsiniz bakayım!. Adınız, ne sizin?..

— Benim adım Afro!. .

— Afro ha?. O da ne biçim isim öyle?.

— Asıl adım Afrodit ama, bana öyle derler.. ben de İstanbulluyum..

— İstanbullu ha?. Buraya nasıl geldiniz? Sizi de mi artist diye angaje ettiler?

Genç kız, içini çekti:

— Hayır!. O kadar uğraştım. Yüzüme bile bakmadılar .

Hasbi, içeriledi:

— Hay eşekler hay!. Yüzünüze bile bakmadılar ha?

Ve içinden ilâve etti: «Bu bebek gibi yüze bakılmaz olur mu hiç?»

Genç kız:

— Bakmadılar işte!. dedi. Burada güzel çok.. ben kendimi pek güzel sanıyordum amma, buradakileri görünce dünyada benden daha çok güzelleri bulunduğunu anlamakta gecikmedim.

Hafız, yutkundu:

— Güzel var, güzelcik var!. dedi. Bana sorsalar, senden güzel yok derdim. Şimdi sen söyle bakayım, buraya nasıl geldin?

— Devam edecek —

YENİ MECMUA Terceme Romanlar Serisi: 1

BİR AŞKIN ROMANI

Büyük heyecan, aşk, macera ve seyahat romanı

Yazan: **Pearl S. Buck**

Türkçeye çeviren: **Adnan Tahir**

Bütün dünya dillerine çevrilen ve birkaç ay içinde milyonlarca satılan bu harikulâde roman idarehanemiz tarafından iki cilt halinde satışa çıkarılmıştır. Bütün bayilerimizde bulunur. Bu enfes romanı okumalarını okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

Beher cildin fiatı 125 kuruştur.

10.000 kadını Hayrette bırakan GARİP BİR PUDRA TECRÜBESİ

Daha güzel görünebileceğinizin Kat'i DELİLİ

BUGÜN bu TECRÜBEYİ Yapınız.

Pudracılıkta şayanı hayret son bir keşif.. *Cildi güzelleştiren,* ona güzel bir cazibe ve yeni bir hayat veren unsur . . . donuk ve çirkin bir cildi, gençliğin tabii renklerile süsler. Pudra yağmur'a, Rüzgâr'a ve hatta terleme'ye rağmen bile sabit kalır ve artık parlak burun bırakmaz Bu cevher (Krema köpüğü) namı altında beratı istihsal edilmiş ve yalnız Tokalon Pudrasında bulunmaktadır.

CİDDEN MÜHİM BİR TEKLİF

Yüzünüzün bir tarafına krema köpüğü sayesinde istihzar edilen Tokalon Pudrasını ve diğer tarafına her hangi bir pudrayı sürünüz. Şayet "Krema köpüklü pudra" ile pudralanmış taraf diğerinden *daha güzel daha taze* ve *daha cazip* görünmezse Tokalon pudranıza verdiğiniz para iade olunacaktır.

PARFÖM SOLİD
MAKBULE GEÇECEK
GÜZEL BİR HEDİYEDİR

TURHAN SULTAN

Osmanlı imparatorluğunu yıllarca idare eden bu haris sultanın hayatı arkadaşımız Kadircan Kaflı tarafından bir eser halinde toplanmış ve idarehanemiz tarafından neşrolunmuştur. Fiyatı 50 kuruştur. Okuyucularımıza tavsiye ederiz.

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBIN

Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

BİR HAKİKAT

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır.

Bunun çin: Saat alacağınız zaman tereddütsüz **SİNGER** saati almanıza ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

TARİHTEN ÇİZGİLER

İRTİŞA VE İRTİKÂBINDAN DOLAYI HALKIN NEFRET ETTİĞİ MAZUL BİR PAŞANIN KONAĞI YANARKEN:

Mahalleli — Takdiri İlâhî böyle imiş.. metîn olun devletlûm!..
— A efendi sen ne söylüyorsun, mal canın yongasıdır.. her şeyim mahvoluyor.. Varın şu küçük odadaki sandıklarımı kurtarın... Hiç hamiyet sahibi yok mu?!.. Kese kese altunlarım yanıp kül olacak!..
İtfaiye memuru — Üst odada paşanın hazinesi varmış, kurtaramadık!..
Tulumba reisi — Esef etme beyim bu iş böyledir.. Can yakarak alınan para alana hayır etmez, böyle kül olur!..

FAZLA ŞIŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. R. Üsman

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası